

Мій Пегас

Павло Глазовий

Став сатириком давно я.
В той далекий ранній час
Дуже весело брикався
Мій крилатенький Пегас.
Я і плакав, і сміявся,
І любов була, й злоба...

Потовкли мого Пегаса
Так, що ледве шкандиба.
Обчухрали гриву й крила,
Обчикрижили хвоста —
Заїдали, що сатира
Несучасна і пуста.

Ні, сатирикам потрібні,
Дорогі брати мої,
Не Пегасики крилаті,
А рогаті бугаї.
Серед критиків безстрашно
Гарцювати міг би я.
Хай би спробував хто-небудь
Зачепити бугая!